

Pytanie 1

Czy Konferencja Służby Krajowej może odpowiedzieć na pytanie: jakie działania może podjąć grupa, intergrupa, region AA wobec alkoholika, który nagminnie łamie zasadę anonimowości przekazując na zewnątrz informacje zasłyszane na mityngu, obraża innych członków AA, publicznie ocenia innych uczestników mityngu krytykując ich zachowania i wypowiedzi?

Uzasadnienie:

Niejednokrotnie spotykamy się w naszej Wspólnocie z sytuacją, w której alkoholik, często z dużym stażem trzeźwości, prezentuje taką postawę. Gdy nie reaguje na zwracanie mu uwagi oraz prośby, służby czują się bezsilne. Zasada, iż nie wykluczamy nikogo ze Wspólnoty powoduje bezradność i frustrację uczestników spotkania, a szczególnie osób, które z racji pełnionej służby są odpowiedzialne za przestrzeganie zasad. *Poradnik dla służb AA* w rozdziale 2. „Grupa AA i jej mandatariusz” w sekcji „Przemoc i niewłaściwe zachowania” dosyć ogólnikowo mówi o „możliwych innych działaniach” wobec osoby, która zachowuje się niewłaściwie, ale nie popełnia przestępstwa, na które reakcją byłoby wezwanie policji. Czy Konferencja mogłaby pomóc w sprecyzowaniu, na czym takie działania mogłyby polegać?

ODPOWIEDŹ:

Konferencja uznaje, że nie ma jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie. Doświadczenia członków Wspólnoty wskazują jednak na różne działania, podejmowane dotychczas na różnych poziomach służb, które mogą być pomocne w podobnych sytuacjach:

- nieporuszanie na spotkaniach AA bardzo osobistych spraw,
- podejmowanie działań przez prowadzącego spotkanie ze wsparciem innych służebnych,
- reagowanie i przeprowadzanie rozmów przez liderów,
- ignorowanie takich zachowań,
- opuszczenie mityngu przez uczestników,
- przeprowadzenie inwentury grupy,
- powoływanie się na Tradycje AA

„Nasze wspólne dobro znajduje się więc na pierwszym miejscu. Dobro jednostki zaś jest tuż za nim.” 12 Tradycji AA (długa forma)

„Na ludzi sprawiających kłopoty nauczyliśmy się patrzeć nie jak na tych, którzy powodują zagrożenie, ale jak na naszych nauczycieli. Zmuszają nas do kultywowania cierpliwości, tolerancji i pokory. Dysponujemy tylko prawem do służenia, nigdy do rozkazywania. Sugerujemy, ale nie karcimy. Stosowanie czy niestosowanie się do jakichkolwiek zasad AA sprowadza się do sumienia jednostki, która sama stanowi o sobie. Nikt nie może nikogo zmusić, żeby zachowywał się przyzwoicie, ani ukarać, go jeśli tego nie robi.”

Pytanie 2

Czy Konferencja Służby Krajowej mogłaby wyrazić opinię na temat sposobu postępowania z osobą, która swoim zachowaniem wobec Służby Więziennej naraża na szwank dobre imię Wspólnoty i psuje nasze wzajemne relacje? Co jeszcze możemy zrobić oprócz prośby o zaniechanie takich działań czy upomnienia tej osoby?

Uzasadnienie:

Wszyscy, którzy niosą posłanie „za mury” powinni mieć świadomość, jaka jest specyfika tej formy niesienia posłania. Jak ważna jest wrażliwość na zasady panujące w ZK i utrzymywanie dobrych relacji ze służbą penitencjarną. Niestety, zdarzają się osoby nie stosujące się do tych zasad i próbujące wymusić na psychologach więziennych swoją wolę. Nie respektują ani zasad ustalonych pomiędzy ZK a służbami intergrupowymi czy regionu, ani wewnętrznych regulaminów jednostki penitencjarnej. Wchodzą w niedozwolone relacje z osadzonymi, samowolnie podejmują decyzje nie należące do ich kompetencji. Wskazanie przez Konferencję sposobu postępowania z takimi osobami byłoby pomocne Wspólnocie i zapobiegłoby w wielu przypadkach pogorszeniu naszych relacji z tak ważnym w niesieniu naszego posłania partnerem.

ODPOWIEDŹ:

Konferencja Służby Krajowej w odpowiedzi na pytanie nr. 2 dotyczące sposobu postępowania z osobą, która swoim zachowaniem wobec Służby Więziennej naraża na szwank dobre imię Wspólnoty AA i psuje wzajemne relacje, sugeruje następujące działania, podejmowane w zależności od stopnia naruszenia zasad oraz reakcji tej osoby:

- bezpośrednio zwrócenie uwagi osobie naruszającej zasady przez kogoś, kto takie zachowanie zauważył (nasza wspólna odpowiedzialność)
- poinformowanie o sprawie łącznika i/lub koordynatora ds. zakładów karnych i aresztów śledczych
- omówienie zaistniałej sytuacji na spotkaniu zespołu /w intergrupie lub regionie i podjęcie decyzji co do dalszych działań (z pozbawieniem przepustki do zakładu karnego łącznie)
- poinformowanie osoby naruszającej zasady oraz Służby Więziennej o podjętych decyzjach.

Sugestie działań, które wynikają z doświadczeń Wspólnoty i mogą pomóc w uniknięciu takich sytuacji w przyszłości:

- sponsorowanie w służbie

- odpowiedzialny dobór służebnych niosących posłanie do ZK i AŚ
- uczestnictwo w zespole koordynującym niesienie posłania do zakładów karnych i aresztów śledczych, w warsztatach tematycznych, w tym z udziałem Służby Więziennej.
- zobligowanie osób niosących posłanie do ZK i AŚ do uczestniczenia w szkoleniach organizowanych w konkretnej jednostce
- systematyczne przypominanie i utrwalanie zasad obowiązujących w jednostkach penitencjarnych
- stosowanie dobrej praktyki uczestniczenia w mityngach w jednostkach penitencjarnych co najmniej dwóch osób z AA.

Pytanie 3

Czy organizowanie wydarzeń o charakterze religijnym w ramach spotkań AA takich jak: rocznice grup, intergrup lub regionów, lokalne i ogólnopolskie zloty radości, konwencje i warsztaty, jest zgodne z zasadami AA, szczególnie biorąc pod uwagę naszą zasadę neutralności światopoglądowej?

Uzasadnienie:

Zagadnienie to jest od lat szeroko dyskutowane we Wspólnocie i budzi wiele kontrowersji. Nawet sama kwestia umieszczenia (zazwyczaj jako imprezy towarzyszącej) bądź odmowy umieszczenia informacji w naszych kanałach informacyjnych oraz ulotkach, powoduje nieporozumienia i burzy jedność. Prosimy Konferencję Służby Krajowej AA w Polsce o wypracowanie opinii zbiorowego sumienia Wspólnoty w tej sprawie.

ODPOWIEDŹ:

W myśl Preambuły AA Wspólnota pozostaje neutralna światopoglądowo. Wydarzenia o charakterze religijnym organizowane w ramach spotkań AA, na jakimkolwiek poziomie struktury, tę neutralność zakłócają.

Wspólnota Anonimowych Alkoholików nie ingeruje w religijne przekonania swoich członków, uważając je za ich prywatną sprawę. Nie zajmuje się także zaspokajaniem ich potrzeb religijnych. Według Gwarancji szóstej dwunastej Koncepcji, każda grupa prowadzi swoje sprawy wewnętrzne zgodnie z własnym życzeniem. Jednak podejmując działanie w grupie, zawsze pamiętajmy, że wspólne dobro jest najważniejsze.

Ponadto Tradycja Szósta zwraca uwagę, że rzeczywiste a nawet domniemane związki z innymi organizacjami czy instytucjami mogą utrudniać dostęp do AA alkoholikom, którzy wciąż jeszcze cierpią.

Tradycje wymagają, by każda jednostka, każda grupa i każdy region AA poniechały wszelkich pragnień, ambicji i niefortunnych akcji, które mogłyby wywołać istotne podziały między nami lub też zachwiać zaufaniem świata do nas. (Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość, s. 124)

Powyższa odpowiedź dotyczy także umieszczania informacji o takich wydarzeniach w naszych kanałach oraz ulotkach informacyjnych czy zaproszeniach.

Pytanie 4

Czy informowanie uczestników mityngów AA, służebnych Wspólnoty AA o mityngach otwartych, rocznicowych, mityngach spikerskich, zlotach radości dotyczących grup spoza AA (AI-Anon, DDA, CA, NA itp.) jest naruszeniem lub złamaniem sugestii wynikającej z Szóstej Tradycji, która mówi o „współpracowaniu a nie łączeniu się” ?

Uzasadnienie:

Służba łącznika internetowego intergrupy oraz mandatariusza grupy, czyli osoby odpowiedzialnej za ogólnie mówiąc przepływ informacji, pokazała, jak odmienne i różne są stanowiska wobec interpretacji Tradycji Szóstej. Pytanie kluczowe jest, czy informowanie o zlocie radości np. grupy CA, która w ogłoszeniu zaprasza wszystkich przyjaciół wspólnoty oraz osoby zainteresowane – jest łączeniem się, czy tylko współpracą? Ponieważ zdania na grupie i intergrupie są podzielone, i nie mogłem uzyskać jasnego stanowiska w tej kwestii, proszę 51. Konferencję Służb Krajowych o pochylenie się nad poruszonym zagadnieniem.

ODPOWIEDŹ:

„...Chociaż grupa AA może współpracować z kim zechce, współpraca ta nigdy nie może przybierać charakteru związku rzeczywistego lub domniemanego z inną organizacją, nie może jej też popierać. Grupa AA nie może z nikim się wiązać.” VI Tradycja (długa forma).

Zgodnie z przyjętym w 2018 r. przez Wspólnotę AA dokumentem „Relacje między AA i AI-Anon” „Wspólnotę Anonimowych Alkoholików i rodzinne grupy AI - Anon łączą unikalne relacje. Wspólnoty te są w naturalny sposób połączone ze sobą ścisłą więzią. Mimo to, Dwanaście Tradycji, Rady Powierników i Konferencje Służb Ogólnych obu Wspólnot przypominają, że każda z nich funkcjonuje efektywniej, jeżeli obie pozostają „rozdzielone” - współpracując, a nie łącząc się ze sobą.”

Nasze komunikatory są wykorzystywane jedynie na potrzeby Wspólnoty AA, w związku z tym nie informujemy o wydarzeniach innych Wspólnot.

Pytanie 5

Na wielu mityngach czytana jest zasada „Jeżeli jest wśród nas ktoś pod wpływem alkoholu, to prosimy, aby dla dobra własnego i nas wszystkich, w dniu dzisiejszym nie zabierał głosu”. Czy jest ona zgodna z duchem Trzeciej Tradycji?

Uzasadnienie:

Od sześciu lat biorę udział w mityngach w Wielkiej Brytanii. Na żadnym z nich nie słyszałem nigdy ZASAD OBOWIĄZUJĄCYCH NA MITYNGU. Osobie nowej czytamy fragment rozdziału dotyczącego Trzeciej Tradycji z książki Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji, zawierający zdanie „Nic a nic nie obawiamy się ciebie i to bez względu na twoje dewiacje czy gwałtowność usposobienia”, a jednocześnie nie pozwalamy mu się wypowiadać, obawiając się o to, co i w jaki sposób powie. „Anonimowi Alkoholicy są Wspólnotą ludzi, którzy dzielą się nawzajem doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby rozwiązać swój wspólny problem i pomagać innym w wyzdrowieniu z alkoholizmu”. Czy ktoś, kto jest pozbawiony głosu i nie może się podzielić doświadczeniem, siłą i nadzieją jest częścią Wspólnoty?

ODPOWIEDŹ:

W trosce o dobro własne i nas wszystkich, prośba o nie zabieranie głosu kogoś pod wpływem alkoholu nie wyklucza nikogo ze Wspólnoty i jest zgodna z duchem Trzeciej Tradycji.

W swoich sprawach żadna grupa AA nie jest odpowiedzialna wobec żadnej innej władzy, poza własnym sumieniem grupowym. Jednak podejmując działanie w grupie, zawsze pamiętamy, że wspólne dobro jest najważniejsze (*Poradnik dla Służb* Edycja 2022 s. 58)

Pytanie 6

Co jest lepsze dla dobra Wspólnoty AA – wakaty w służbie, czy służebny pełniący służbę przez wiele lat „gdyż nie ma komu” ?

Uzasadnienie:

W mojej miejscowości są dwie grupy AA. W jednej z grup nie ma skarbnika, ponieważ kolega wyjechał, więc jest wakaty. Sumienie grupy, do czasu kolejnych wyborów na spotkaniu roboczym, po przedyskutowaniu zaistniałej sytuacji powierzyło obowiązki skarbnika obecnemu kolporterowi, który wyraził swoją gotowość podjęcia się tego dodatkowego zadania.

Natomiast w drugiej grupie służba skarbnika pełniona jest przez jedną, tę samą osobę, przez szereg lat. Na moje pytanie, dlaczego tak jest, usłyszałem odpowiedź, że nie ma komu. W moich rozmowach z przyjaciółmi ze Wspólnoty słyszałem i nadal słyszę różne opinie na ten temat.

ODPOWIEDŹ:

Z doświadczeń Wspólnoty wynika, że lepszym rozwiązaniem jest wakaty. Dzięki temu unikamy koncentracji władzy, nie blokujemy możliwości służenia, rozwoju i wzrastania poprzez służbę innym członkom AA. Wakaty jest też formą mobilizacji dla pozostałych uczestników mityngu AA.

Tradycja Dziewiąta mówi, że każda grupa w ramach swojej autonomii określa jakie służby są jej potrzebne do prawidłowego funkcjonowania, zasady działania tych służb i czas ich kadencji. We wszystkich służbach obowiązuje zasada rotacji. Cykliczne zmiany zapobiegają rutynie oraz pozwalają wykorzystać potencjał kolejnych osób.

Wspólnota AA musi bronić się przed „prawem własności do jej służenia”. Nikt nie powinien mieć prawa do pozostawiania w służbach AA w nieskończoność (*Anonimowi Alkoholicy wkraczają w dojrzałość* s. 361)

W ulotce Grupa AA, gdzie wszystko się zaczyna, czytamy:

Wystąpienie ze służby w AA, którą kochasz, może być trudne. Jeżeli robisz dobrą robotę, jeżeli uczciwie nie widzisz nikogo w pobliżu, kto byłby chętny, miał kwalifikacje czy czas, aby to robić i jeżeli twoi przyjaciele zgadzają się, byś pełnił służbę dalej, jest to szczególnie trudne. Ale może to być prawdziwy krok do przodu we wzrastaniu – krok w pokorę, która jest, dla niektórych ludzi, istotą anonimowości.

Pytanie 7

Czy zasadne jest stworzenie kolejnego Regionu AA (albo intergrupy wydzielonej – tylko wtedy do jakiego regionu przypisanej?) pod nazwą SIEĆ, względnie ONLINE, który skupiać będzie i dbać o interesy wszystkich grup onlinowych?

Uzasadnienie

Podczas pobytu na Warsztatach Łączników Internetowych... we wrześniu 2022 roku dowiedziałem się, iż całkiem dobrze, z tendencją wzrostową, mają się mityngi online. Nie przez wszystkich są popierane, ale istnieją w różnych regionach Polski. Pytałem się działających w nich AA-owców, na jakiej zasadzie działają grupy online. W zasadzie nikt nie udzielił mi odpowiedzi. Nie możemy sobie – jako Wspólnota AA w Polsce – pozwolić na utratę dużej liczby alkoholików, dla których mityng online jest takim samym miejscem spotkań jak sala (nawet dostępniejszym, gdyż nie trzeba na niego dojechać, wspinać się, dopytywać o podjazd). A uczestnicy tych spotkań – zwłaszcza z niepełnosprawnościami – mają się całkiem dobrze.

ODPOWIEDŹ:

Konferencja Służby Krajowej w odpowiedzi na pytanie nr 7:

Grupy online są stosunkowo **nowym zjawiskiem** **nową formą prowadzenia spotkań**, zatem nie ma jeszcze w pełni wypracowanego sposobu włączania ich w strukturę AA. Niemniej, opierając się na doświadczeniach Wspólnoty w innych krajach, zasadne jest, aby grupy włączały się w realną strukturę służb AA na jak najwyższym poziomie, **ponieważ głównym celem istnienia intergrupy jest pomoc grupom w niesieniu posłania.**

Utworzenie regionu wymaga akceptacji KSK, natomiast przynależność do istniejącego już regionu jest wewnętrzną sprawą każdej intergrupy. Przystąpienie bądź wystąpienie z regionu odbywa się na zasadzie dobrowolnej deklaracji intergrup. (Poradnik dla Służb Edycja 2022 s. 82)

Już kilka grup AA może powołać intergrupę. Zarówno przystąpienie do intergrupy, jak i wystąpienie z niej zależy wyłącznie od dobrowolnej deklaracji zbiorowego sumienia zainteresowanej grupy. (Poradnik dla Służb Edycja 2022 s. 69)

Istnieje już intergrupa online „W sieci trzeźwości”, skupiająca grupy online, która przynależy do Regionu Europa.

Pytanie 8

Moje pytania do Konferencji Służby Krajowej związane są z zasadą rotacji w służbie i powracania/niepowracania do pełnienia służby mandatowej, po zakończeniu służby na poziomie Służby Krajowej (powiernika oraz delegata SK). Lub pełnienia dwóch służb na różnych poziomach struktury służb w tym samym czasie

Pytania są następujące:

1. Czy Konferencja mogłaby wskazać/określić, które ze służb na poziomie grupy, intergrupy i regionu są służbami mandatowymi?
2. Czy właściwe jest pełnienie dwóch służb mandatowych przez jedną osobę, na różnych poziomach struktury służb, w tym samym czasie?
3. Czy mając na uwadze zasadę rotacji, właściwe jest powracanie do pełnienia służby mandatowej (w regionie, intergrupie, grupie), po zakończeniu służby w Służbie Krajowej AA?

Do zadania pytań skłoniły mnie występujące obecnie dwie sytuacje związane z opisanym przeze mnie tematem.

Były delegat KSK, pełni obecnie służbę rzecznika regionu.

W innym regionie, obecnie pełniący służbę delegat KSK, pełni jednocześnie służbę rzecznika intergrupy.

W przeszłości dość często obserwowałem sytuacje, w których zasada rotacji w służbie nie była zachowywana. I mam wrażenie, wynikające z obserwacji i doświadczenia, że temat rotacji w służbie traktowany jest w naszej Wspólnocie dość lekko. To tylko moja osobista opinia i rzecz jasna mogę się mylić. Jednak moje pytania oparte są na faktach, a nie na subiektywnym wrażeniu.

W mojej ocenie rotacja w służbie jest jedną z najistotniejszych zasad wypracowanych we Wspólnocie AA, i dobrze by było, aby zbiorowe sumienie polskojęzycznej Wspólnoty AA, które wyrażane jest poprzez głos Konferencji Służby Krajowej, wypowiedziało się w tej sprawie.

ODPOWIEDŹ:

Każda grupa, intergrupa, region w ramach swojej autonomii określa, jakie służby są jej potrzebne do prawidłowego funkcjonowania, zasady działania tych służb, długość kadencji, kryteria jakie powinny spełniać osoby kandydujące oraz sposób jej wyboru (W oparciu o *Poradnik dla Służb* Edycja 2022 s. 62, 74, 89).

Każda grupa AA powinna mieć możliwie jak najmniej cech organizacji. Rotacja wśród liderów jest najlepszym rozwiązaniem (Tradycja Dziewiąta Długa forma).

Region może korzystać z bogactwa doświadczeń byłych delegatów KSK i powierników SK, ale decyzje co do szczegółów tej współpracy podejmują rady regionów i nowo wybrani słuźebni (W oparciu o *Poradnik dla Służb* Edycja 2022 s. 94).